

“Ik heb niets meer om voor te leven.
En zo moet ik verdergaan. Geen levensdoel.
Alleen de ene na de andere handeling waar je de betekenis aan
mag geven die je wilt. Dwang en dwaling, net als iedereen.”

Raymond Carver,
‘Menudo’, in: *Elephant and Other Stories* (opgenomen in: *Where I’m Calling From: New and Selected Stories*).

Toen ik klein was nam
m'n vader me hiernaartoe
om naar de auto's te kijken.

Dat was ons vaste
uitje op zaterdag.

Tenminste... tot hij
ertussenuit kneep.

Echt waar?

En ik dacht al dat
mijn stiefvader saai was.

Ik raakte aardig
afgestompt.

Een uur lang naar voorbij-
rijdende auto's kijken, er zijn
spannendere dingen om te doen.

Waarom deed hij dat? Was hij
toen al van plan 'm te smeren?

Weet ik niet...

Hij gaf niet
die indruk...

Ik bedoel... hij zou
ons evengoed in
de steek hebben
gelaten, denk ik.

Nee, volgens mij
hoopte hij altijd dat er
iets zou gebeuren.

Een ongeluk, een crash... iets
dat de sleur zou verbreken.

Verdomd,
dat snap
ik, man!

Bovendien is er niet
veel nodig om zoiets
te laten gebeuren.

Een steentje, een
stuk metaal... er
kan van alles van het
viaduct vallen.

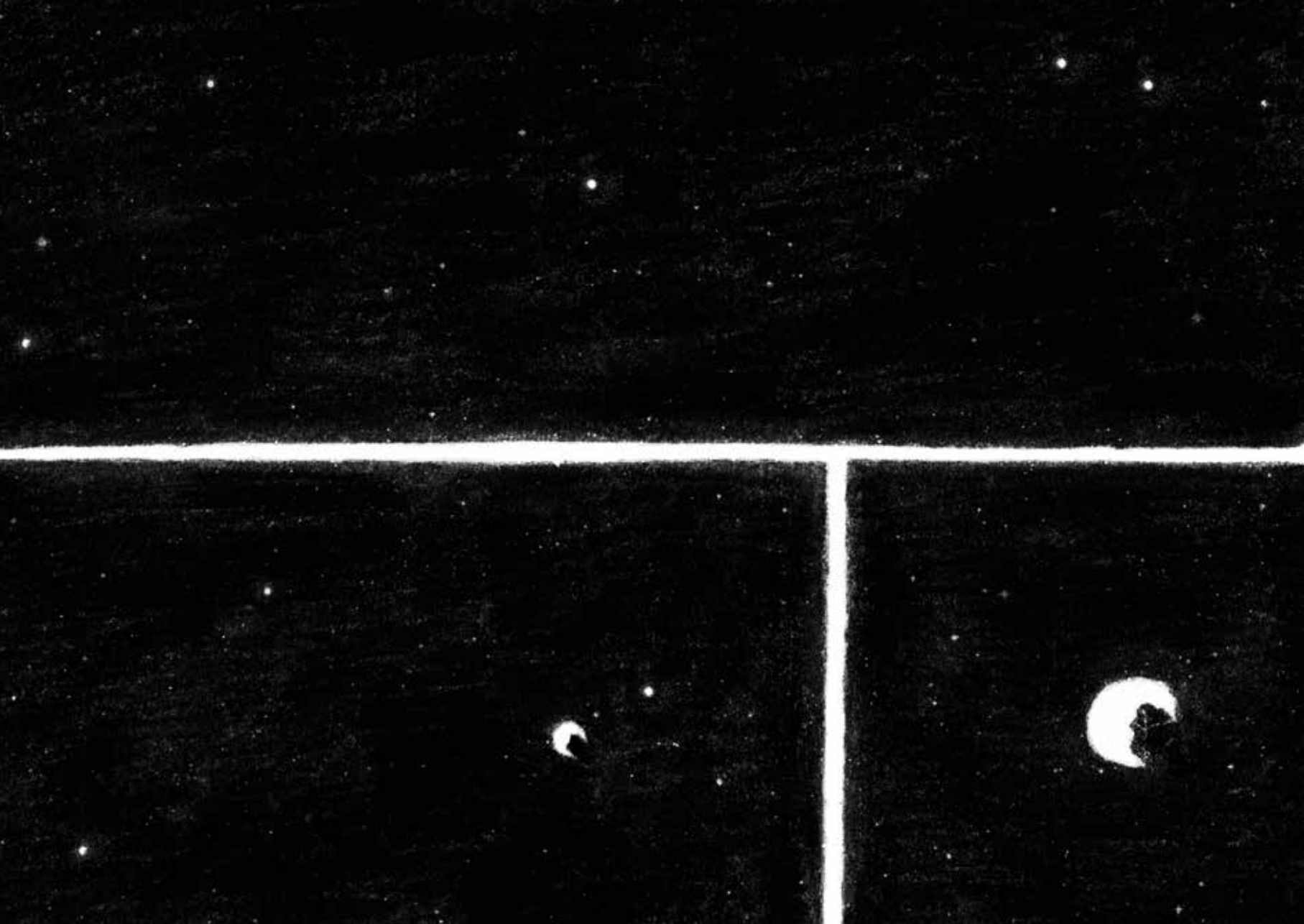
Kun je het je voorstellen?
Een voorruit die kapot
spat, een auto die slipt
en andere wagens ramt?
Je reinste vuurwerk!

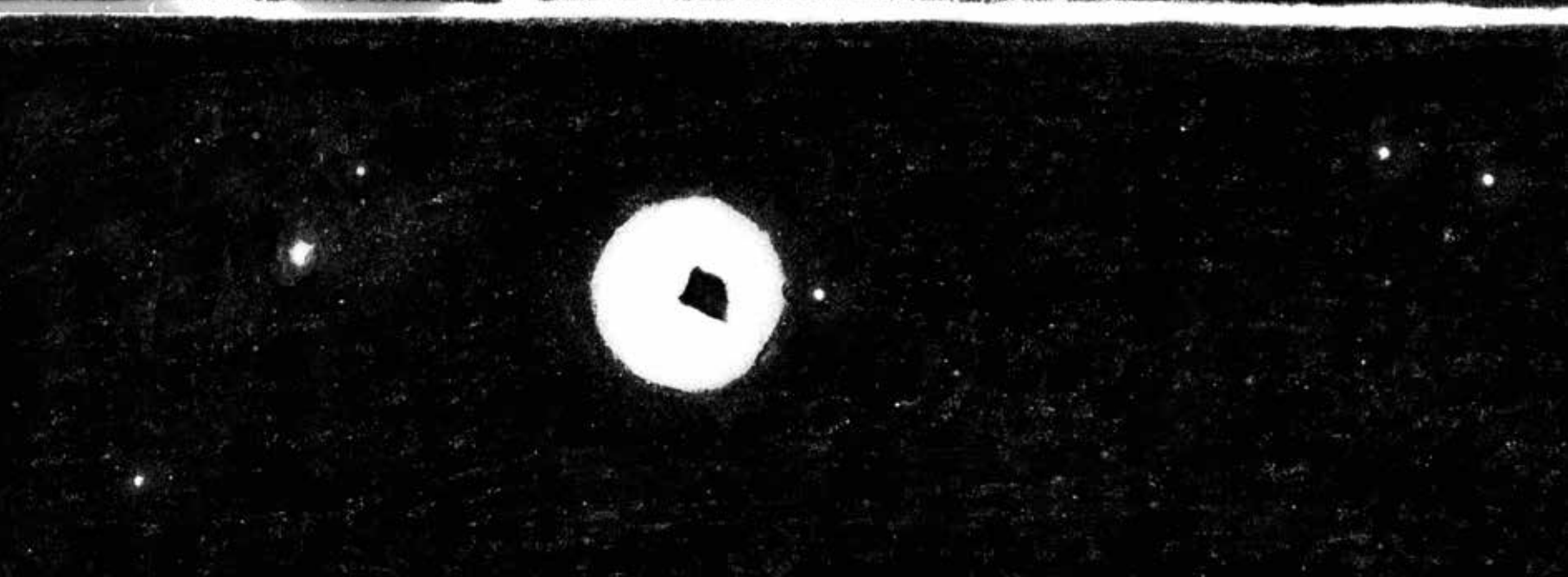
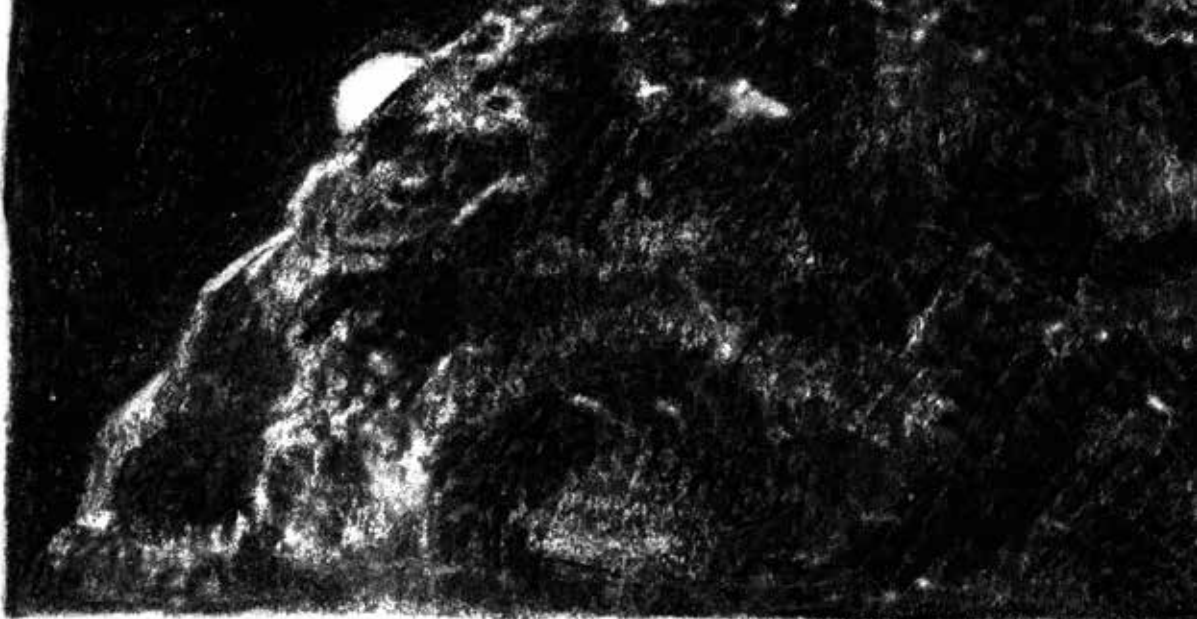
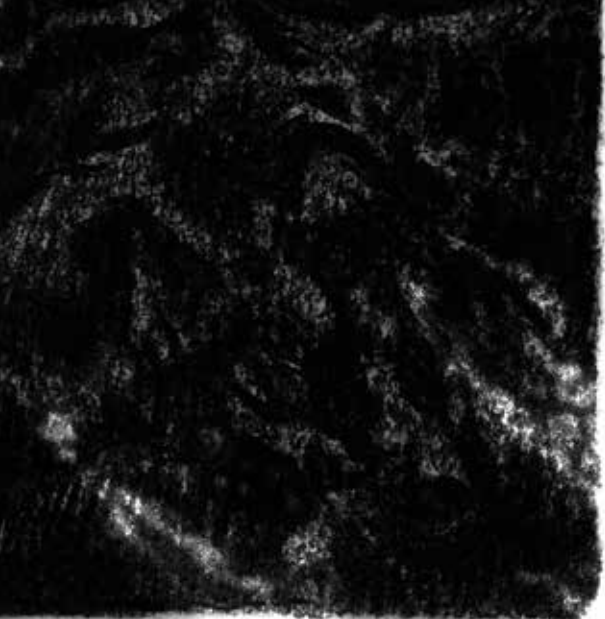
Yep... zeker
weten...

DE METEOREN

VERHALEN OVER MENSEN DIE SLECHTS VOORBIJGAAN